

VERSLAG VAN DE LAARDER WASMEER-EXCURSIE OP 10 MAART 1985

Ronald Sinoo

Een flets zonnetje verwelkomde de 22 deelnemers aan de excursie, die zich rond 8 uur verzamelden bij de ingang aan de Meerweg. De zaterdagochtend was koud en nevelig. In afwachting van eventuele laatkomers werd eerst even buiten het hek naar de vlakbij gelegen plas gewandeld, die naar ik meen Het Lange Water wordt genoemd. De laagstaande zon en de nevelige atmosfeer waren er de oorzaak van dat we moeite hadden om de aanwezige eenden op de plas op naam te brengen, maar het lukte om Wilde Eend, Bergeend, Kuifeend en Tafeleend te onderscheiden, alsmede Meerkoet en (wat dichterbij) Kokmeeuwen; alle in bescheiden aantallen. Terug bij het hek zagen we een stuk of 70 Kolganzen hoog overvliegen naar het noorden.

De stemming was goed en de verwachtingen hooggespannen, toen we aan de rondgang door het gebied begonnen. Een bezoek aan de observatiehut leverde wat Tafeleenden op en een Fuut. Buitengekomen en weer op het pad ontmoetten we een troepje Koperwieken, en lieten Winterkoning en Heggemus hun schetterend liedje horen. De tocht voerde langs weilandjes, door bos en bemoste laagten in de zandverstuiving, en onderweg zagen we twee Grote Lijsters, enkele overvliegende Veldleeuweriken en een Graspieper. Verder wat Vlaamse Gaaien en Eksters. Bij een plasje, dat voorzichtig benaderd werd lieten twee baltsende Futen zich zien, alsmede een paartje Wintertalingen die erg klein leken naast de Wilde Eenden. Een pijlsnel Nonnetjes-vrouwtje vloog voorbij.

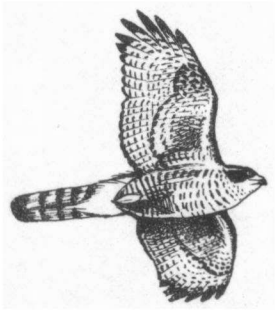
Lopend over verend mos zochten we het pad weer op, maar Nico merkte plotseling een hoog overvliegende witte vogel op, die zo te zien op een albino duif leek, maar die volgens Nico ook rood in de veren had. Helaas kon geen van de aanwezige deskundigen de vogel op naam brengen, die net zo plotseling verdween als hij gekomen was.

Gelukkig kon dat even later wel bij de Havik, die van dichtbij opvloog uit een boom en schielijk verdween. Het silhout is echter zo kenmerkend, dat in een seconde vastgesteld kon worden dat het niet anders dan een Havik kon zijn. Geelbruin in de veren, dus nog een jong exemplaar. Nog nagenietend ontwaarden we hoog boven ons een kalm overvliegende Buizerd, die in glijvlucht uit het zicht verdween. Bij de vennetjes hadden we het geluk maar liefst zes soorten mezen heel mooi te kunnen bekijken, want de zon deed zijn best en wierp een fraai licht op de vogeltjes. Kuifmezen in een berk lieten zich van hun mooiste kant zien. Koolmezen en Pimpelmezen waren rondom ons te zien en te horen. Verder het nasale geluidje van de Matkop en de trillers van Staartmezen. Het zwiepende liedje van de Zwarte Mees was op drie plaatsen te horen, en de vogeltjes lieten zich ook zien, al blijft het moeilijk om ze te volgen in de grove dennen. Het ijle liedje van het Goudhaantje drong toen tot ons door. Vink en Sijs gaven ook acte de présence met enkele exemplaren.

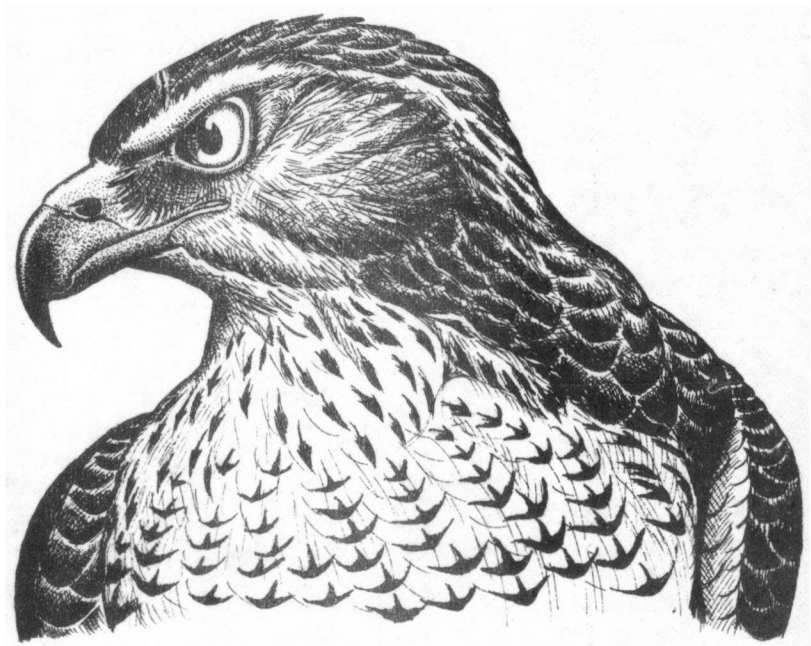
Al wandelend naderden we het eind van de rondgang. We noteerden nog een tweede Buizerd, die cirkelde boven onze hoofden, in de prille voorjaarszon, en een Groene Specht in een kale boom. Zelfs hoorden we een Grutto, die met zijn roep de komst van de lente aankondigt.

Bijna aan het eind van de wandeling zagen we een tweede Havik overvliegen, een grijze verschijning, dus een adulte vogel ditmaal. Hij verdween achter de bomen paniek zaaiend onder een grote troep Houtduiven (in de populieren bij de ingang), die allemaal op de wieken gingen.

Rond elf uur gingen de meeste deelnemers huiswaarts, na een geslaagde excursie, in prima sfeer verlopen. De twee Haviken waren het hoogtepunt van de tocht. Vlakbij de hut toonde Jelle ons al de opmerkelijke plukrest van zo'n geweldenaar: een krans veertjes van een..... Sperwer. Het is bekend, dat de Havik ook andere

Ronald Sinoo 1985

roofvogels slaat en de Sperwer was blijkbaar ook ten prooi gevallen aan zijn veel grotere neef, die voorzover ik weet onze enige superpredator is: een roofvogel die andere roofvogels op zijn menu heeft staan.

Tenslotte gingen vijf deelnemers nog even terug naar de observatiehut, waar ze beloond werden met twee Baardmannetjes (nee, Baardvrouwtjes) en een heel mooi zichtbare Blauwe Reiger, dito Fuut en dito Waterhoen.

Tegen twaalfen kon ik thuis de eerste kop koffie door het keelgat laten glijden, zeer voldaan met de 45 genoteerde soorten.